
Minneord

OSS IMELLOM

GUNNAR HANSEN

ARVE SUNDSET

TONE SJÅHEIM

Ole Christen Haanæs er død 64 år gammel, etter et par års kamp mot en håpløs kreftsykdom. En usedvanlig dyktig lege er dermed gått bort i altfor ung alder.

Han startet legevirket først i noen år som kommunelege i Tolga – Os. Han ble også aktiv i politikken som medlem av kommunestyre og formannskap. I 1977 startet han en sykehuskarriere som endte med spesialitet i indremedisin og lungemedisin. I 1987 ble han tilsatt som assisterende overlege ved lungeavdelingen på Aker sykehus.

Ole Christen var en sterk fagmann og en flink organisator. Han var utpreget sosial og empatisk og fikk et usedvanlig tillitsforhold til sine pasienter. Barneavdelingen ved Aker sykehus hadde startet med et landsdekkende tilbud til pasienter med cystisk fibrose (CF). Resultatene ble så bra at mange pasienter som tidligere ville ha dødd i barnealder, nå nådde voksen alder.

Ole Christen bygde opp et tilsvarende tilbud for disse pasientene ved Medisinsk klinikk. Dette ble gjort på en faglig utmerket måte og med ypperlig organisering. Pasienter med cystisk fibrose ble henvist fra hele landet, dels for utredning, dels for å få laget behandlingsopplegg. Prognosen bedret seg stadig for disse pasientene. Da tilbudet om lungetransplantasjon kom, ivret Ole Christen for at dette skulle komme også disse pasientene til gode. Det førte til redning for en del pasienter som hadde fått alvorlig lungesvikt.

Da CF-senteret ved omorganisering ble flyttet til Ullevål, valgte Ole Christen ikke å følge med «på lasset», men å returnere til sitt kjære fødested, Røros. Han pendlet i noen år til Tynset sykehus, hvor han fungerte som bred indremedisiner, men også som avdelingsoverlege.

I 2004 ble han kalt til nye oppgaver. Han ble medisinsk leder av det nye Røros Rehabiliteringssenter, og bygde der opp et bredt faglig tilbud for hjerte- og lungerehabilitering. Han var en mester i å inspirere sine medarbeidere og å skape gode behandlingsteam.

Hans faglige virke vitner om en lege med brede interesser og evner. Han var en svært god underviser og foredragsholder. Han drev med klinisk forskning og skrev en rekke faglige artikler, men drev også pasientrettet opplysningsarbeid. Ole Christen vil bli dypt savnet. Alle ble påvirket av hans smittende humør, gutteaktige sjarm og entusiastiske vesen. Han var glad i livet, «carpe diem» var hans livsmotto. Han var en ivrig mosjonist og fjellvandrer og aktiv som idrettsleder og trener, særlig for unge langrennsaspiranter. Han levde et rikt liv, ikke minst til glede for sine nærmeste. Våre varmeste tanker går til hans ektefelle Marit, sønnene Edvard og Martin med familier, og til hans mor, Marie.

Publisert: 26. februar 2009. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.09.0129

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 19. februar 2026.